ÚŘEDNÍ LIST
Československé republiky

Částka 63. V Praze dne 15. května 1953. Cena Kčs 4.50.

OBSAH:

(135.—138.) 135. Vyhláška ministerstva národní bezpečnosti **o hlášení cizinců a povolování pobytu cizincům.**

136. Vyhláška ministerstva výkupu **o výkupu zvěřiny a ryb.**

137. Vyhláška ministerstva vnitřního obchodu, **kterou se stanoví ceny pokojů v zařízeních pro přechodné ubytování.**

138. Vyhláška úřadu pro normalisaci, **kterou se vyhlašují technické podmínky pro výrobky hutního průmyslu a rudných dolů, těžkého strojírenství, všeobecného strojírenství, chemického průmyslu, lehkého průmyslu, stavebního průmyslu, ministerstva lesů a dřevařského průmyslu.**

Směrnice k zajištění plynulého zásobování elektřinou, parou a topnou vodou v letním období 1953.

Vládní usnesení o zajištění boje proti škůdcům a chorobám zemědělských rostlin v roce 1953.

Porosty obilovin, okopanin, technických plodin i ovocné stromy na pozemcích jednotných zemědělských družstev, státních statků a zemědělců jsou rok od roku napadány stále větším množstvím nebezpečných škůdců a chorob. Mandelinka bramborová se objevila ve stovkách dalších obcí a postoupila dále na východ. Na východě a jihovýchodě republiky se rozšířil přástevník americký a kalifornský červec (San José). Velké plochy bramborů jsou napadeny rakovinou mrambor. Řepa je na jižním Slovensku zamořena ve značné míře u nás dosud neznámým škůdcem molem řepným. Rozšíření škůdců a chorob působí značné škody jednotným zemědělským družstvům, státním statkům i jednotlivě hospodařícím zemědělcům, snižuje výsledky jejich práce, odměnu za práci a poškozuje celé národní hospodářství.

Nebezpečí je tím větší, že západní imperialisté ve snaze brzdit budování socialismu v naší vlasti pomocí letadel i jinými způsoby rozšiřují na našich polích mandelinku i jiné nebezpečné škůdce a choroby zemědělských rostlin. Význam boje proti chorobám a škůdcům rostlin je u nás stále ještě podceňován. Zejména krajské, okresní a místní národní výbory nevzaly řádně organisaci boje do svých rukou, nemobilisovaly soustavně široké vrstvy obyvatelstva k boji proti škůdcům a chorobám rostlin, nekontrolovaly soustavně plnění úkolů vnější a vnitřní karantény a práce rostlinolékařských referentů. V četných okresech není rostlinolékařů využíváno v souhlase s jejich posláním.

Vláda zabývajíc se opatřeními v boji proti škůdcům a chorobám rostlin, obrací se na národní výbory, členy jednotných zemědělských družstev, pracovníky státních statků a všechny ostatní zemědělce, aby organisovali a vedli plánovitý a důsledný boj proti všem škůdcům a chorobám využívajíce při tom všech poznatků zemědělské vědy a praxe i pomocí masových organisací a celé veřejnosti.

V boji proti škůdcům a chorobám rostlin půjde zejména o zajištění a splnění těchto hlavních úkolů:

zastavit další postup mandelinky bramborové a přástevníka amerického a vést rozhodný boj k jejich likvidaci na zamořených pozemcích,

důsledně provádět mechanické a chemické ošetření všech ovocných stromů a keřů proti kalifornskému červci (San José) až do jeho úplného zničení,

zjistit skutečné hranice rozšíření řepného mola a zničit ho,

soustavně bojovat proti škůdcům a chorobám zemědělských rostlin a kontrolovat účinnost boje.

Splnění těchto úkolů vyžaduje:

1. aby krajské národní výbory, okresní národní výbory a místní národní výbory seznámily pomocí všech propagačních prostředků celou veřejnost, zejména členy jednotných zemědělských družstev, pracovníky státních statků a ostatní zemědělce s důležitostí, organisací a metodami boje proti škůdcům rostlin;
2. aby krajské národní výbory urychleně dokončily všechny přípravné práce proti škůdcům a chorobám rostlin včetně sestavení a rozpracování operativních plánů, oprav strojů, rozdělení chem. přípravků na okresy, a okresní národní výbory aby provedly tatáž opatření na místní národní výbory, jednotná zemědělská družstva a státní statky a zabezpečily správně používání všech prostředků na ochranu rostlin;

3. aby okresní národní výbory a místní národní výbory zajistily důkladné a včasné provádění hledacích akcí za účelem zjištění škůdců a chorob zemědělských rostlin a při jejich výskytu učinily okamžitá opatření k jejich likvidaci;
4. aby okresní národní výbory doplnily neobsazená místa odborníků v ochraně rostlin (rostlinolékařů) politicky a odborně vyspělými kádry, které budou zajišťovat v prvé řadě úkoly v ochraně rostlin a nebudou bezdůvodně přemisťovány na jiná pracoviště. Tyto odborníky vybaví v rámci svého vozového parku dopravními prostředky a v rámci plánovaného přídělu pohonnými hmotami, jak to odpovídá velikosti svěřených úseků.

Vláda očekává, že všechna opatření vnitřní a vnější karantény budou na podkladě osvědčených již zkušeností Sovětského svazu ještě dále zlepšena a dodržována, a je přesvědčena, že společným úsilím všeho lidu odrazíme nápor škůdců rostlin a zajistíme tak dostatek potravin pro náš pracující lid, krmiv pro rostoucí živočišnou výrobu a surovin pro náš průmysl.

135.

VYHLÁŠKA

ministerstva národní bezpečnosti

ze dne 28. dubna 1953

o hlášení cizinců a povolování pobytu cizincům.

Ministerstvo národní bezpečnosti stanoví v dohodě s ministerstvy vnitra, zahraničních věcí a národní obrany podle § 22 zákona č. 52/1949 Sb., o hlášení obyvatelstva a povolování pobytu cizincům:

Část I.

Všeobecná ustanovení.

§ 1.

Cizinec, který se zdržuje na území Československé republiky, je povinen

1. splnit ohlašovací povinnost (část II. vyhlášky) a
2. podat žádost o povolení pobytu (část III. vyhlášky).

§ 2.

Za cizince podle této vyhlášky se považuje

a) cizí státní příslušník, který prokáže platným cestovním pasem příslušnost k cizímu státu, nebo

b) osoba bez státní příslušnosti, t. j. kdo nemůže platným cestovním pasem prokázat, že je příslušníkem cizího státu a rovněž nemůže prokázat, že je československým státním občanem.

Část II.

Ohlašovací povinnost.

§ 3.

Osoby povinné podat hlášení.

(1) Každý cizinec starší 15 let je povinen splnit ohlašovací povinnost samostatně, i když jde o společně ubytované manžele nebo děti starší 15 let.

(2) Děti mladší 15 let, ubytované společně s rodiči, musí být hlášeny při počátku a ukončení pobytu na ohlašovacím lístku matky, pokud s ní mají společné příjmení a státní příslušnost, jinak na ohlašovacím lístku otce, mají-li příjmení a státní příslušnost společné pouze s ním. Nemají-li děti společné příjmení a státní příslušnost se žádným z rodičů, s kterým bydlí, nebo nebydlí-li se žádným z rodičů, musí být hlášeny samostatně. Jakmile dovrší děti hlášené společně s některým z rodičů 15 let, musí být přihlášeny samostatně, i když zůstávají ve společné domácnosti.

(3) Povinnost hlásit pobyt za děti - cizince - mladší 15 let, které nejsou ubytovány se žádným z rodičů, a za cizince, kteří pro svůj duševní nebo tělesný stav nemohou splnit ohlašovací povinnost, má osoba, jejíž péči byli svěřeni, nebo jejich ubytovatel.

(4) Zemřelé cizince je povinen odhlásit ubytovatel a není-li ho, osoba, která obstarává pohřeb, není-li ani té, provede odhlášení ohlašovací orgán z úřední moci.

§ 4.

Povinnosti ubytovatele.

(1) Ubytovatelem je:

a) provozovatel ubytovacího podniku nebo zařízení nebo osoba odpovědná za jejich správu — jde-li o ubytování cizince v ubytovacím podniku nebo zařízení — nebo

b) majitel bytu, majitel domu, po případě správce domu — jde-li o ubytování cizince v soukromém bytě — nebo

c) každá jiná osoba poskytující cizinci ubytování.

(2) Ubytovatel je zejména povinen:

a) spolupodepsat hlášení o počátku a ukončení pobytu,

b) přesvědčit se nahlédnutím do povolení pobytu nebo do potvrzení o podané žádosti o povolení pobytu nebo do potvrzení splnění ohlašovací povinnosti, že hlášení bylo učiněno,

c) učinit oznámení ohlašovacímu orgánu, nebudou-li mu doklady uvedené pod písmenem b) předloženy k nahlédnutí ihned poté, kdy hlášení mělo být učiněno,

d) v místech, kde je v domě vedena domovní kniha,*) provést ihned po příchodu nebo odchodu cizince příslušné zápisy v domovní knize.

§ 5.

Ohlašovací orgány.

Ohlašovacím orgánem je:

a) v Praze, Brně — cizinecké oddělení krajské správy veřejné bezpečnosti,

b) v ostatních krajských a okresních městech — okresní oddělení veřejné bezpečnosti,

c) v jiných místech (na venkově) — obvodní oddělení veřejné bezpečnosti.

*) § 6 vyhlášky č. 335/1952 Ú. l., o hlášení občanů.

§ 6.

Pobyt.

Pobytem se rozumí jak pobyt trvalý (bydliště), tak i pobyt přechodný (dočasné ubytování, přenocování a pod.).

§ 7.

Hlášení trvalého pobytu.

(1) Cizinec vyplní do 24 hodin po svém ubytování k trvalému pobytu dvojmo „Přihlašovací lístek"; zároveň je povinen:

a) vyplněný tiskopis osobně odevzdat ohlašovacímu orgánu,

b) předložit svůj cestovní pas nebo jiný rovnocenný průkaz (prozatímní potvrzení totožnosti, potvrzení o podané žádosti o povolení pobytu nebo povolení pobytu),

c) předložit na vyzvání jiné doklady.

(2) Cizinec, který končí trvalý pobyt, aby přesídlil do jiného místa na československém státním území, vyplní před ukončením pobytu dvojmo „Odhlašovací lístek" a osobně jej odevzdá ohlašovacímu orgánu; v místě, kam cizinec přesídlí, splní znovu ohlašovací povinnost.

(3) Cizinec, který opouští československé státní území, vyplní dvojmo „Odhlašovací lístek" a osobně jej odevzdá ohlašovacímu orgánu současně při odjezdu z místa pobytu; při opuštění československého státního území odevzdá cizinec (s výjimkou cizinců odjíždějících na hromadný cestovní pas) československým pasovým orgánům na pohraniční přechodové stanici (letišti) potvrzený útržek „Odhlašovacího lístku". Nesplnil-li cizinec tuto povinnost, je jeho ubytovatel povinen to oznámit do 24 hodin po odjezdu cizince ohlašovacímu orgánu.

Hlášení přechodného pobytu.

§ 8.

(1) Cizinec, ubytovaný v ubytovacím podniku k přechodnému pobytu kratšímu 24 hodin, vyplní ihned při začátku ubytování „Přihlašovací lístek v ubytovacím podniku" v jednom vyhotovení s průpisem. Provozovatel (správce) ubytovacího podniku vydá ubytovanému cizinci „Potvrzení o ubytování v ubytovacím podniku" a současně provede zápis v domovní knize.

(2) Cizinec, ubytovaný v ubytovacím podniku k přechodnému ubytování delšímu 24 hodin vyplní ihned při začátku ubytování „Přihlašovací lístek v ubytovacím podniku" a bude-li pobyt trvat déle, nejpozději 48 hodin po začátku ubytování „Přihlašovací lístek". Při tom má povinnosti uvedené v § 7 odst. 1.

(3) Cizinec, ubytovaný jinde než v ubytovacím podniku k přechodnému pobytu delšímu 24 hodin, vyplní do 24 hodin po svém příchodu dvojmo „Přihlašovací lístek". Při tom má povinnosti uvedené v § 7 odst. 1. Přechodný pobyt kratší 24 hodin zaznamenává se jen v domovní knize.

§ 9.

(1) Ukončení přechodného pobytu, který netrvá déle než 24 hodiny, cizinec zvlášť ohlašovacímu orgánu nehlásí. Ubytovatel provádí jen zápis v domovní knize.

(2) Cizinec, který končí přechodný pobyt delší 24 hodin, aby přesídlil do jiného místa na československém státním území, postupuje podle ustanovení § 7 odst. 2.

(3) Cizinec, který po přechodném pobytu delším 24 hodin opouští československé státní území, postupuje podle ustanovení § 7 odst. 3. Nesplnil-li cizinec tuto povinnost, je jeho ubytovatel povinen to oznámit do 24 hodin po odjezdu cizince ohlašovacímu orgánu.

Hromadné hlášení přechodného pobytu.

§ 10.

(1) K přechodném upobytu trvajícímu déle než 24 hodiny hlásí se hromadně tito cizinci:

a) ošetřovanci nebo chovanci léčebných nebo jiných podobných ústavů (na př. internátů, škol), starší 15 let,

b) účastníci krátkodobých zájezdů rekreačních, sportovních, tělovýchovných, kulturních nebo vědeckých, přijíždějící na československé státní území na hromadný cestovní pas, jsou-li ubytováni společně v zařízeních určených k ubytování takových zájezdů nebo výprav, s výjimkou ubytovacích podniků,

c) členové posádek lodí a jejich rodinní příslušníci.

(2) Povinnost hlásit přechodný pobyt podle odstavce 1. mají v případě písm. a) správce ústavu, v případě písm. b) správce ubytovacího zařízení a v případě písm. c) vůdce plavidla.

§ 11.

(1) Hromadné hlášení pobytu podle § 10 se provádí dvojmo „Hromadným hlášením pobytu" nejdéle do 24 hodin po ubytování cizince. Povinnost provést stanovené zápisy v domovní knize zůstává nedotčena. Domovní knihy, do nichž se zapisují členové posádek lodí a jejich rodinní příslušníci, vedou příslušné správy přístavů. Splnění ohlašovací povinnosti potvrdí při kontrole ohlašovací orgán v domovní knize.

(2) Ukončení hromadně hlášeného přechodného pobytu se ohlašovacímu orgánu nehlásí.

Část III.

Povolování pobytu.

§ 12.

(1) Povolení k pobytu je dokladem opravňujícím cizince, aby se zdržovali na československém státním území. U osob bez státní příslušnosti a u osob, které nemohou prokázat, že jsou občany Československé republiky, je tento doklad též průkazem totožnosti.

(2) Povolení k pobytu nepotřebují cizinci, jimž bylo uděleno československé vstupní visum, a to po dobu jeho platnosti.

§ 13.

Žádost o povolení pobytu se podává u okresního oddělení veřejné bezpečnosti, příslušného podle místa zamýšleného pobytu, a pokud jde o pobyt v Praze a Brně, na cizineckém oddělení příslušné krajské správy veřejné bezpečnosti.

§ 14.

Žádost o povolení pobytu podá cizinec nejpozději 3 dny před uplynutím platnosti československého vstupního visa, nebo jde-li o žádost o prodloužení povolení k pobytu, 15 dnů před uplynutím doby, na kterou byl povolen předchozí pobyt. Žádost cizinec odevzdá osobně u orgánu uvedeného v § 13.

§ 15.

(1) Cizinec žádost přesně vyplní, podrobně uvede účel pobytu, místo pobytu a územní obvod, pro který o povolení k pobytu žádá, a předloží

a) platný cestovní pas nebo jiný rovnocenný průkaz, po případě prozatímní průkaz totožnosti,

b) potvrzení o splnění ohlašovací povinnosti,

c) čtyři fotografie, jde-li o cizince staršího 15 let, a po případě

d) předchozí povolení pobytu.

(2) Cizinec starší 15 let podá žádost o povolení pobytu samostatně.

§ 16.

(1) Děti mladší 15 let, ubytované společně s rodiči, musí být uvedeny v žádosti matky, pokud s ní mají společné příjmení a státní příslušnost, jinak v žádosti otce, mají-li příjmení a státní příslušnost společné pouze s ním.

(2) Povinnost žádat o povolení pobytu nemají cizinci:

a) mladší 15 let, kteří bydlí u československých státních občanů,

b) mladší 15 let, společně ubytovaní v internatech, školách, ústavech a pod.,

c) v ústavním nebo nemocničním zaopatření,

d) duševně nemocní.

Část IV.

Ustanovení společná, přechodná a závěrečná.

§ 17.

Výjimky.

Povinnosti podle této vyhlášky nemají cizinci, kterým je ministerstvem zahraničních věcí přiznáno postavení osob náležejících k diplomatickému, kancelářskému a pomocnému personálu cizích diplomatických a konsulárních zastupitelských úřadů v Československé republice a členové jejich rodin za předpokladu, že jsou registrováni u ministerstva zahraničních věcí a že také českoslovenští státní občané jsou v obdobném postavení v příslušném cizím státě od těchto povinností osvobozeni.

§ 18.

Hlášení změn.

(1) Cizinci jsou povinni hlásit ohlašovacímu orgánu uzavření sňatku, rozvod, dále narození nebo úmrtí dítěte, jakož i prodloužení, výměnu nebo vydání cestovního pasu nebo povolení k pobytu, nastaly-li tyto skutečnosti po podání přihlášky a jsou-li osvědčeny cestovním pasem nebo jiným úředním dokladem. Tyto povinnosti mají i jiné osoby podle ustanovení § 3 odst. 3.

(2) Cizinec hlásí změnu dvojmo na předepsaném tiskopise.

(3) Cizinec hlásí změny jména, příjmení nebo státní občanství způsobem uvedeným v § 7 odst. 1, po případě v § 14.

§ 19.

Za cizince, který nemůže vyplnit předepsané tiskopisy pro neznalost jazyka, učiní tak tlumočník, ubytovatel, po případě orgán veřejné bezpečnosti.

§ 20.

(1) Všechna hlášení pobytu cizinců, učiněná podle dosavadních předpisů, pozbudou platnosti 2 měsíce po dni počátku účinnosti této vyhlášky.

(2) Povolení pobytu cizincům udělená podle dosavadních předpisů platí po dobu stanovenou dosavadním povolením.

§ 21.

Cizinci, kteří byli podle dosavadních předpisů vyňati z povinnosti žádat o povolení pobytu a nejsou osobami uvedenými v § 17, jsou povinni do 30 dnů ode dne počátku účinnosti této vyhlášky podat žádost o povolení pobytu podle ustanovení této vyhlášky.

§ 22.

Dnem počátku účinnosti této vyhlášky pozbývají platnosti ustanovení vyhlášky ministerstva vnitra č. 448/1949 Ú. l. I, o hlášení obyvatelstva, pokud se vztahují na hlášení pobytu cizinců, a ustanovení vyhlášky ministerstva vnitra č. 449/1949 Ú. l. I, o povolování pobytu cizincům.

§ 23.

Tato vyhláška nabývá účinnosti:

a) dnem 1. června 1953 pro územní obvody krajů Pražského, Brněnského, Bratislavského, Karlovarského a Ostravského,

b) dnem 1. srpna 1953 pro územní obvody krajů Plzeňského, Českobudějovického, Ústeckého, Gottwaldovského, Košického a Bánskobystrického,

c) dnem 1. října 1953 pro územní obvody ostatních krajů.

Ministr:
arm. gen. **Bacílek** v. r.

136.

VYHLÁŠKA

ministerstva výkupu

ze dne 13. května 1953

o výkupu zvěřiny a ryb.

Ministerstvo výkupu stanoví v dohodě se státním úřadem plánovacím a s ostatními zúčastněnými ústředními úřady podle § 6 zákona č. 56/1952 Sb., o dodávkové povinnosti a o výkupu zemědělských výrobků, podle § 3 odst. 2 vládního nařízení č. 18/1952 Sb., kterým se zřizuje ministerstvo výkupu, a podle § 10 odst. 1 zákona č. 99/1950 Sb., o hospodářských smlouvách a státní arbitráži:

Oddíl I.

Zvěřina.

Honitby státního socialistického sektoru.

§ 1.

(1) Myslivečtí hospodáři režijních honiteb správy státních lesů, státních statků a jiných národních, po případě komunálních podniků, jakož i honiteb provozovaných národními výbory ve vlastní režii, jsou

povinni dodat oprávněnému výkupci (§ 4) zvěřinu, a to ze zvěře spárkaté (jelení, daňčí, mufloní a srnčí), černé, zaječí, koroptví a bažantí (dále jen „zvěřinu"), v množství, které se stanoví v kusech podle jednotlivých druhů a činí 60% z odstřelu plánovaného na honitbu; z honitby, ze které je vedle odstřelu plánován též odchyt živé zvěře, musí být zvěřina dodána výkupci v množství, rovnajícím se 60% ze součtu plánovaného odstřelu i odchytu, avšak sníženém o počet kusů plánovaných k odchytu.

(2) Myslivečtí hospodáři honiteb spravovaných vojenskou správou podléhají dodávkové povinnosti zvěřiny ve výši, kterou stanoví ministerstvo výkupu v dohodě s ministerstvem národní obrany.

(3) Od dodávkové povinnosti jsou osvobozeni myslivečtí hospodáři honiteb, které slouží zvláštním účelům veřejného zájmu; myslivecký hospodář se musí oprávněnému výkupci prokázat rozhodnutím ministerstva zemědělství, že honitba je určena pro takové zvláštní účely.

(4) O dodávkách zvěřiny se uzavírají hospodářské smlouvy podle zákona č. 99/1950 Sb., o hospodářských smlouvách a státní arbitráži, a předpisů podle něho vydaných.*)

§ 2.

(1) Myslivečtí hospodáři jsou povinni prodat oprávněnému výkupci i zvěřinu ulovenou nad dodávkovou povinnost.

(2) Ustanovení odstavce 1 se nevztahuje na prodej zvěřiny ulovené nad dodávkovou povinnost:

a) střelcům a honcům,

b) zaměstnancům státního nebo komunálního statku nebo lesního závodu, k němuž honitba patří,

c) závodním jídelnám státních statků nebo státních lesů, ve kterých se stravují zemědělští (lesní) dělníci, po případě zemědělští (lesní) brigádníci,

d) z honiteb spravovaných vojenskou správou též vojenským složkám.

§ 3.

Ostatní honitby.

(1) Myslivečtí hospodáři ostatních honiteb (t. j. honiteb jednotných zemědělských družstev a honiteb společenstevních, jakož i veškerých najatých honiteb) jsou povinni prodat oprávněnému výkupci za stanovené výkupní ceny zvěřinu v množství, které se stanoví v kusech podle jednotlivých druhů a činí 60% z odstřelu plánovaného na honitbu; z honitby, ze které je vedle odstřelu plánován též odchyt živé zvěře, musí být zvěřina prodána výkupci v množství, rovnajícím se 60% ze součtu plánovaného odstřelu i odchytu, avšak sníženém o počet kusů plánovaných k odchytu.

(2) O prodeji zvěřiny uzavírají myslivečtí hospodáři s oprávněnými výkupci smlouvy o prodeji a nákupu zvěřiny.

(3) Myslivečtí hospodáři mohou zvěřinu, která jim zbude po splnění povinnosti prodeje podle odstavce 1 prodat oprávněnému výkupci, spotřebnímu družstvu nebo přímo spotřebiteli.

---

*) Vyhláška státního úřadu plánovacího č. 57/1953 Ú. l., o hospodářských smlouvách o dodávce a odběru výrobků.

§ 4.

Oprávnění výkupci.

(1) Zvěřinu dodávanou na plnění povinností podle této výhlášky vykupují krajské výkupní podniky prostřednictvím svých výkupních závodů (dále jen „výkupci").

(2) Ministerstvo výkupu může podle potřeby pověřit prováděním výkupu i jiné složky.

§ 5.

Uzavírání smluv.

(1) Hospodářské smlouvy podle § 1 odst. 4, jakož i smlouvy o prodeji a nákupu zvěřiny podle § 3 odst. 2 uzavírají myslivečtí hospodáři jednotlivých honiteb s oprávněnými výkupci; vyhotovuje je výkupce ve dvou vyhotoveních, z nichž jedno je určeno pro mysliveckého hospodáře, druhé pro výkupce. O dodávkách zvěřiny z honiteb spravovaných vojenskou správou se uzavírají rámcové smlouvy a dílčí smlouvy v krajském členění.

(2) Ve smlouvě je třeba uvést zejména jméno a adresu mysliveckého hospodáře a výkupce, druh a množství zvěřiny v kusech, jakostní přejímací podmínky, pravděpodobné časové rozvržení dodávek a místa, do kterých má být zvěřina dodávána (§ 9 odst. 4).

(3) Jako podklad pro vyhotovení smluv si výkupce opatří u okresního národního výboru (referátu IX.) nejpozději do 30. dubna, v roce 1953 nejpozději do 20. května, čísla plánovaného odstřelu, po případě plánovaného odstřelu a odchytu z jednotlivých honiteb. Smlouvy musí být uzavřeny nejpozději do 15. května každého roku, v roce 1953 nejpozději do 31. května.

Dodávání zvěřiny.

§ 6.

Myslivecký hospodář je odpovědný za dodání zvěřiny ve stanoveném množství a jakosti.

§ 7.

(1) Zvěř spárkatá a černá musí být dodána a převzata nejpozději do 2 dnů, v letním období do 24 hodin po odstřelení, zající nejpozději do 2 dnů, bažanti a koroptve nejpozději do 24 hodin po ukončení honu.

(2) Výkupci jsou povinni přejímat zvěřinu od mysliveckých hospodářů i v době pracovního klidu.

§ 8.

Myslivečtí hospodáři jsou povinni dodávat zvěřinu podle stanovené doby odstřelu toho kterého druhu zvěře z jednotlivých honů, u zvěře spárkaté a černé z jednotlivých odstřelů tak, aby dodrželi své smluvní závazky a aby do konce roku dodávkovou povinnost, po případě povinnost prodeje co do druhů i množství v celém rozsahu splnili.

§ 9.

(1) Výkupce vykupuje zvěřinu přímo u mysliveckého hospodáře na místě, kde je zvěřina po ukončení honu obvykle shromažďována nebo po odstřelení ukládána.

(2) U zvěře spárkaté a česné musí myslivecký hospodář ihned po odstřelení oznámit výkupci druh a množství zvěřiny, jakož i místo a dobu odevzdání.

(3) U zajíců, bažantů a koroptví je myslivecký hospodář povinen oznámit výkupci nejméně 5 dnů předem den a místo hromadného honu, jakož i druh a pravděpodobné množství zvěřiny a místo a dobu odevzdání.

(4) Jde-li jen o menší dodávku, nebo nemůže-li výkupce výjimečně zvěřinu převzít na místě uvedeném v odstavci 1, je myslivecký hospodář povinen dopravit zvěřinu, po dohodě s výkupcem, do skladu výkupního závodu nebo jeho pobočky; výkupce je v takovém případě povinen včas projednat s mysliveckým hospodářem dodání zvěřiny do skladu výkupního závodu nebo jeho pobočky.

(5) Myslivečtí hospodáři v honitbách spravovaných vojenskou správou dodávají zvěřinu do skladu výkupního závodu nebo jeho pobočky, po případě do jiného místa, o kterém se s výkupcem dohodnou. Jsou povinni oznámit výkupci nejpozději 1 den před dodáním, u zvěře spárkaté a černé ihned po odstřelení, druh a množství zvěřiny, jakož i místo a dobu dodání; povinnost oznamovat výkupci den a místo hromadného honu na zajíce, bažanty a koroptve se na ně nevztahuje.

(6) Hodlá-li myslivecký hospodář dodat zvěřinu v době pracovního klidu, musí v oznámení výkupci uvést též přibližnou hodinu dodání.

§ 10.

(1) Myslivecký hospodář je povinen nakládat se zvěřinou až do jejího převzetí výkupcem s péčí řádného hospodáře, aby nedošlo k jejímu znehodnocení.

(2) Dojde-li k jakostnímu znehodnocení dodávané zvěřiny v důsledku pozdního odběru zaviněného výhradně výkupcem, je výkupce povinen zvěřinu odebrat a zaplatit, jako kdyby ke znehodnocení nedošlo.

§ 11.

Jakostní podmínky.

(1) Myslivečtí hospodáři jsou povinni dodat:

1. zvěřinu všech druhů zdravou, nerozstřílenou, vychladlou a nezapařenou,
2. zvěř spárkatou v přiměřené mrtvé váze odpovídající stáří a pohlaví zvěře a místním poměrům, vyvrženou, bez paroží, v kůži (dece), nerozrušenou,
3. zajíce řádně vymačkané,
4. koroptve řádně vyháčkované.

(2) Zvěřinu, která neodpovídá jakostním podmínkám podle odstavce 1, nemusí výkupce převzít. Převezme-li výkupce zvěřinu nedostatečně vychladlou, srazí mysliveckému hospodáři 2% z mrtvé váhy zvěřiny na vychladnutí.

(3) Výkupce může odmítnout převzetí kusů, které nedosahují alespoň této nejnižší mrtvé váhy:

zvěř jelení	45 kg,	zvěř zaječí	3,— kg,
zvěř černá	40 kg,	zvěř bažantí	0,70 kg,
zvěř srnčí	8 kg,	zvěř koroptví	0,18 kg.

U zvěře spárkaté se vztahuje toto ustanovení jen na dospělé kusy; mladé zdravé kusy převezme výkupce i ve váze nižší.

§ 12.

Výkupní doklady.

(1) Výkupce vystaví mysliveckému hospodáři při převzetí zvěřiny výkupní lístek, v němž uvede jméno mysliveckého hospodáře a jeho přesnou adresu, druh, jakost a množství převzaté zvěřiny (v kusech, u srstnaté zvěřiny též v kg), případnou váhovou srážku na vychladnutí, cenu za 1 kg nebo 1 kus a úhrnnou částku k výplatě.

(2) Výkupní lístek podepíše myslivecký hospodář i výkupce; oba jsou za jeho správnost a úplnost odpovědni.

§ 13.

Kontrola plnění.

(1) Okresní a krajští plnomocníci ministerstva výkupu dbají, aby byl splněn plán výkupu zvěřiny; jinak kontrolují plnění dodávek zvěřiny výkupci.

(2) Okresní myslivecká sdružení jsou povinna spolupůsobit k tomu, aby myslivečtí hospodáři z honiteb uvedených v § 3 dodali výkupci zvěřinu ve stanoveném množství a jakosti.

Technické provádění a evidence výkupu.

§ 14.

(1) Výkupci jsou odpovědni za správné technické provádění výkupu, přepravy a uskladnění zvěřiny, aby nedošlo k jejímu znehodnocení nebo ke ztrátám.

(2) Při výkupu, přepravě a uskladnění zvěřiny musí být dodržována předepsaná zdravotní a veterinárně ochranná opatření. Černá zvěř musí být před dodáním do maloobchodu nebo k přímé spotřebě ohlášena k vyšetření na svalovce místnímu orgánu veterinárně zdravotní služby, pověřenému prohlídkou masa.

§ 15.

(1) Výkupci jsou povinni vést evidenci vykoupené zvěřiny; základem pro zápisy do evidence jsou výkupní lístky.

(2) O množství vykoupené zvěřiny jsou výkupci povinni předkládat ve stanovených lhůtách okresním plnomocníkům a v celokrajském měřítku krajským plnomocníkům výkazy, předepsané ministerstvem výkupu.

Oddíl II.

Ryby.

Rybnikářství státního socialistického sektoru.

§ 16.

(1) Provozovatelé ústředně plánovaných rybníkářství státního socialistického sektoru (t. j. státních rybářství, rybářství zemědělských nebo lesních závodů ministerstev a jejich podřízených složek, jakož i komunálních rybářství) podléhají dodávkové povinnosti tržních ryb (§ 23). Výši dodávkové povinnosti stanoví pro státní rybářství státní plán rozvoje národního hospodářství, pro ostatní ústředně plánovaná rybníkářství — pokud pro ně nebude výše dodávkové povinnosti stanovena tímto plánem — ministerstvo výkupu v dohodě s příslušným ústředním úřadem.

(2) Provozovatelé rybníkářství státního socialistického sektoru, která jsou plánována krajsky (toho času ještě na př. na Slovensku komunální rybářství a

rybářství krajských vodohospodářských služeb), jsou povinni dodat oprávněnému výkupci (§ 19) tržní ryby v množství, která se stanoví v kg, a to celkem bez rozlišování jednotlivých druhů tržních ryb, a činí 90% z plánovaného výlovku z podzimních lovů.

(3) O dodávkách tržních ryb se uzavírají hospodářské smlouvy podle zákona č. 99/1950 Sb., o hospodářských smlouvách a státní arbitráži, a předpisů podle něho vydaných.*)

§ 17.

(1) Provozovatelé rybníkářství jsou povinni prodat oprávněnému výkupci i tržní ryby vylovené nad dodávkovou povinnost.

(2) Ustanovení odstavce 1 se nevztahuje:

a) na tržní ryby, které provozovatel rybníkářství potřebuje pro účely svého rybničního hospodářství nebo pro naturální plnění svým zaměstnancům,

b) na přímý prodej tržních ryb, které nesnesou běžnou manipulaci, a ryb poraněných nebo nemocných,

c) u rybářství vojenské správy též na tržní ryby, určené pro zásobování vojenských složek.

(3) Množství tržních ryb, použité po splnění dodávkové povinnosti pro účely podle odstavce 2, nesmí přesahovat 10% stanovené dodávkové povinnosti; to neplatí pro rybářství vojenské správy.

(4) U ojedinělých rybníků správy státních lesů v odlehlých lesních oblastech nesouvisících s rybniční soustavou bude dodávka ryb vylovených nad stanovenou dodávkovou povinnost upravena zvlášť v příslušných hospodářských smlouvách.

§ 18.

Ostatní rybníkářství.

(1) Provozovatelé ostatních rybníkářství jsou povinni prodat oprávněnému výkupci za stanovené výkupní ceny tržní ryby v množství, které se stanoví v kg, a to celkem bez rozlišování jednotlivých druhů tržních ryb, a činí 80% z plánovaného výlovku z podzimních lovů.

(2) Ustanovení odstavce 1 se týká i rybníků, které jsou ve správě místních národních výborů.

(3) O prodeji tržních ryb uzavírají provozovatelé rybníkářství s oprávněnými výkupci smlouvy o prodeji a nákupu tržních ryb.

(4) Povinnost prodeje se netýká rybníků osazených nejvýše 100 kusy tržních ryb.

(5) Provozovatelé rybníkářství mohou tržní ryby, které jim zbudou po splnění povinnosti prodeje, nebo které budou vyloveny z rybníků vyňatých podle odstavce 4 z této povinnosti, prodat oprávněnému výkupci, spotřebnímu družstvu nebo přímo spotřebiteli.

§ 19.

Oprávnění výkupci.

(1) Tržní ryby dodávané na plnění povinností podle této vyhlášky vykupují v českých krajích krajské výkupní podniky, a to buď vlastními orgány, nebo prostřednictvím svých výkupních závodů, na Slovensku národní podnik „Ryba" (dále jen „výkupci"). Ministerstvo výkupu může podle potřeby pověřit prováděním výkupu i jiné složky.

(2) Krajské výkupní podniky mohou v jednotlivých výjimečných případech pověřit provedením výkupu přímo složku státního maloobchodu nebo spotřební družstvo.

§ 20.

Uzavírání smluv.

(1) Hospodářské smlouvy podle § 16 odstavec 3, jakož i smlouvy o prodeji a nákupu tržních ryb podle § 18 odstavec 3 uzavírají provozovatelé jednotlivých rybníkářství s oprávněnými výkupci; vyhotovuje je výkupce ve dvou vyhotoveních, z nichž jedno je určeno pro provozovatele rybníkářství, druhé pro výkupce. O dodávkách tržních ryb z ústředně plánovaných rybníkářství státního socialistického sektoru, s výjimkou komunálních rybářství, se uzavírají mimo to též rámcové smlouvy.

(2) Ve smlouvě je třeba uvést zejména jméno a adresu provozovatele rybníkářství a výkupce, množství tržních ryb v kg, jakostní přejímací podmínky, pravděpodobnou dobu uskutečnění dodávky, jakož i okolnost, zda provozovatel rybníkářství dodá ryby ze svých sádek, či zda bude žádat o odběr ryb z hráze (§ 24).

(3) Podkladem pro vyhotovení smluv s provozovateli krajsky plánovaných rybníkářství státního socialistického sektoru (§ 16 odst. 2) a s provozovateli ostatních rybníkářství (§ 18) je plánovaný výlovek tržních ryb z podzimních lovů. Provozovatel rybníkářství je povinen tento plánovaný výlovek, potvrzený okresním národním výborem (referátem IX.), ohlásit výkupci nejpozději do 15. srpna. Neučiní-li tak, určí podklad pro vyhotovení smlouvy na žádost výkupce nejpozději do 31. srpna okresní národní výbor (referát IX.). Smlouvy musí být uzavřeny nejpozději do 15. září každého roku.

§ 21.

Zvláštní ustanovení.

Na ryby chovné (t. j. na plůdek, násadu, ryby matečné a jikry) a na tržní ryby ulovené v tekoucích vodách, odstavených říčních ramenech, tůních a propadlinách se ustanovení této vyhlášky nevztahují.

Dodávání tržních ryb.

§ 22.

Provozovatel rybníkářství (dále jen „rybníkář") je odpovědný za dodání tržních ryb ve stanoveném množství a jakosti.

§ 23.

Na plnění povinností podle této vyhlášky lze dodávat jen tržní ryby (t. j. ryby těchto druhů: kapr, lín, štika, candát, úhoř, maréna, sumec obecný, pstruh duhový, pstruh obecný, siven americký, cejn velký, okoun obecný, okoun pstruhový a karas).

§ 24.

(1) Výkupce vykupuje tržní ryby ze sádek rybníkáře; výjimečně se může výkupce s rybníkářem dohodnout na odběru tržních ryb z hráze rybníka.

*) Vyhláška státního úřadu plánovacího č. 57/1953 Ú. l.

(2) Nemá-li rybnikář sádky, odebere výkupce po dohodě s rybnikářem tržní ryby z hráze rybníka.

(3) Rybnikář musí odběr z hráze projednat s výkupcem nejpozději 14 dnů před výlovem.

§ 25.

(1) Časový postup odběru tržních ryb ze sádek rybnikáře určuje výkupce.

(2) Výkupci jsou v období vánočního prodeje povinni přejímat tržní ryby od rybníkářů i v době pracovního klidu.

§ 26.

Rybnikář je povinen nakládat s tržními rybami až do jejich převzetí výkupcem s péčí řádného hospodáře, aby nedošlo k jejich znehodnocení.

§ 27.

Jakostní podmínky.

(1) Rybnikáři jsou povinni dodat tržní ryby:

1. zdravotně nezávadné a živé. Pokud je přípustné vykoupit i čerstvé mrtvé ryby zdravotně nezávadné, může je výkupce převzít, musí však tuto okolnost zvlášť vyznačit ve výkupním lístku (§ 28) a uvádět tyto ryby do dalšího oběhu pod tímto zvláštním označením;
2. dobré jakosti; ryby, které neodpovídají této podmínce, nemusí výkupce převzít.

(2) Pro odběr tržních ryb od rybníkářů státního socialistického sektoru platí kromě ustanovení odstavce 1 podrobnější jakostní podmínky pojaté do příslušných hospodářských smluv. Při odběru tržních ryb od ostatních rybníkářů může výkupce odmítnout převzetí kusů, které nedosahují alespoň této nejnižší váhy:

kapr . . .	1,— kg,	karas . . .	0,50 kg,
štika . . .	1,— kg,	okoun obecný	0,30 kg,
candát . .	0,60 kg,	lín	0,20 kg.

§ 28.

Výkupní doklady.

(1) Výkupce vystaví rybníkáři při převzetí tržních ryb výkupní lístek, v němž uvede jméno rybníkáře a jeho přesnou adresu, druh, jakost a množství převzatých tržních ryb (v kg), cenu za 1 kg a úhrnnou částku k výplatě.

(2) Výkupní lístek podepíše rybníkář i výkupce; oba jsou za jeho správnost a úplnost odpovědni.

§ 29.

Kontrola plnění.

Okresní a krajští plnomocníci ministerstva výkupu dbají, aby byl splněn plán výkupu tržních ryb; jinak kontrolují plnění dodávek tržních ryb výkupci.

Technické provádění a evidence výkupu.

§ 30.

(1) Rybníkáři jsou povinni předem oznámit výkupci rozvrh lovů a jejich termíny, rybníkáři státního socialistického sektoru kromě toho i množství tržních ryb, jaké bude v jejich sádkách postupně k dispozici pro výkupce.

(2) Pokud by to nenarušovalo jejich výrobu v rybničním hospodářství, jsou rybníkáři povinni půjčit výkupci za přiměřenou úplatu potřebná zařízení (sádky, dopravní prostředky a pod.), která zabezpečují plynulý výkup a odbyt tržních ryb.

§ 31.

(1) Výkupci jsou odpovědni za správné technické provádění výkupu, přepravy a uskladnění tržních ryb, aby nedošlo k jejich znehodnocení nebo ztrátám.

(2) Při výkupu, přepravě a uskladnění tržních ryb musí být dodržována předepsaná zdravotní a veterinárně ochranná opatření.

§ 32.

(1) Výkupci jsou povinni vést evidenci vykoupených tržních ryb; základem pro zápisy do evidence jsou výkupní lístky.

(2) O množství vykoupených tržních ryb jsou výkupci povinni předkládat ve stanovených lhůtách okresním plnomocníkům a v celokrajském měřítku krajským plnomocníkům výkazy, předepsané ministerstvem výkupu.

Oddíl III.

Ustanovení společná a závěrečná.

§ 33.

Výkupce je povinen zaplatit výkupní cenu zvěřiny a tržních ryb ihned, nejpozději však do 3 dnů po převzetí. Pro platby národním a komunálním podnikům, jakož i jednotným zemědělským družstvům platí lhůty podle zvláštních předpisů.*)

§ 34.

Ministerstvo výkupu může v dohodě se zúčastněnými ministerstvy stanovit výjimky z ustanovení této vyhlášky.

§ 35.

Zrušují se všechny předpisy, které odporují ustanovením této vyhlášky, zejména:

1. vyhláška ministerstva výkupu č. 193/1952 Ú. l., o dodávkových a jakostních podmínkách a o výkupních cenách zvěřiny, s výjimkou ustanovení § 10, a
2. vyhláška ministerstva výživy č. 502/1950 Ú. l. I, o výkupu spotřebních ryb.

§ 36.

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem 15. května 1953

Ministr:

Krosnář v. r.

---

*) Vyhlášky ministerstva financí č. 364/1952 Ú. l. a č. 262/1952 Ú. l.

137.

VYHLÁŠKA

ministerstva vnitřního obchodu

ze dne 14. května 1953,

kterou se stanoví ceny pokojů v zařízeních pro přechodné ubytování.

Ministerstvo vnitřního obchodu stanoví podle § 2 vládního nařízení č. 235/1949 Sb., o plánování a jiné tvorbě cen:

§ 1.

(1) Ceny pokojů v hotelích, turistických chatách a ostatních zařízeních určených k poskytování přechodného ubytování (dále jen „ubytovací podniky") se stanoví podle cenové skupiny, do níž byl ubytovací podnik zařazen, a podle počtu lůžek a typu pokoje takto:

	Cenová skupina ubytovacího podniku A	B	C	D
	cena pokoje v Kčs za jednu noc			
1. jednolůžkový pokoj:				
a) standardního typu	125,—	100,—	70,—	—
b) neodpovídající standardnímu typu	100,—	75,—	45, —	40,—
2. dvoulůžkový pokoj:				
a) standardního typu	180,—	145,—	100,—	—
b) neodpovídající standardnímu typu	145,—	110,—	65,—	60,—

U třílůžkových a vícelůžkových pokojů není standardní typ zaveden. Proto se cena třílůžkového nebo vícelůžkového pokoje vypočte tak, že se cena dvoulůžkového pokoje neodpovídajícího standardnímu typu zvýší vždy o jednu třetinu za třetí a každé další lůžko. Cena se zaokrouhlí na celé koruny tak, že částky končící na 50 haléřů a vyšší se zaokrouhlí směrem nahoru; k částkám do 50 haléřů se nepřihlédne.

(2) Cena za uzavřený souhrn obytných místností (appartement) rovná se součtu cen pronajatých místností podle jejich typu a počtu lůžek, po případě jejich výměry, zvýšenému o 20%.

(3) Cena pokoje s přičleněnou koupelnou se zvyšuje v ubytovacích podnicích všech cenových skupin

1. u jednolůžkového pokoje o . . . . . Kčs 30,—,
2. u dvoulůžkového a vícelůžkového pokoje o . . . . . Kčs 50,—.

Takto zvýšenou cenu smí však ubytovací podnik požadovat jen tehdy, je-li v koupelně zajištěno dostatečné množství teplé vody ke koupání.

(4) Cena příležitostného lůžka, lehátka nebo dětské postýlky rovná se jedné čtvrtině ceny dvoulůžkového pokoje neodpovídajícího standardnímu typu. Zaokrouhluje se na celé koruny, obdobně podle ustanovení odstavce 1.

(5) Pronajme-li ubytovací podnik dvoulůžkový nebo vícelůžkový pokoj menšímu počtu osob, než kolik je v pokoji lůžek, smí účtovat cenu za celý pokoj jen v tom případě, že ubytované osoby odmítnou uvolnit zbývající lůžka jiným osobám téhož pohlaví. Neobsadí-li ubytovací podnik uvolněná lůžka, smí účtovat nejvýše cenu pokoje odpovídající počtu skutečně ubytovaných osob. Je-li v pokoji ubytováno více osob, než kolik je v něm lůžek, zvyšuje se cena pokoje za každou navíc ubytovanou osobu o polovinu ceny příležitostného lůžka.

(6) Cena lůžka ve společné noclehárně se stanoví podle cenové skupiny, do níž je ubytovací podnik zařazen, a podle typu noclehárny takto:

	Cenová skupina ubytovacího podniku A	B	C	D
	cena lůžka Kčs za jednu noc			
noclehárna standardního typu	28,—	23,—	18,—	13,—
noclehárna neodpovídající standardnímu typu	18,—	13,—	10,—	—

Jsou-li lůžka vybavena čistě vypraným ložním prádlem, může být jejich cena v noclehárnách ubytovacích podniků všech cenových skupin zvýšena o Kčs 3,— za polštář, o Kčs 4,— za prostěradlo a o Kčs 8,— za povlak.

(7) V cenách pokojů a lůžek je zahrnuta náhrada za používání místností, jejich zařízení a veřejně přístupných zařízení ubytovacího podniku, náhrada za používání koupelny, pokud je přičleněna k pronajatému pokoji, ložního prádla a ručníku, po případě i osušky, náhrada za osvětlení a za služby související s udržováním a úklidem a za dodávku studené vody do pronajaté místnosti. Je-li pokoj pronajat bez ložního prádla, snižuje se jeho cena o Kčs 15,— za každé lůžko; je-li pronajat bez ručníku, snižuje se cena o dalších Kčs 5,—.

(8) Je-li pronajatý pokoj vytápěn, zvyšuje se jeho cena o Kčs 15,—; při dodávce tekoucí teplé vody se cena pokoje zvyšuje o dalších Kčs 5,—. Je-li vytápěna společná noclehárna, zvyšuje se cena lůžka o Kčs 3,—; při dodávce tekoucí teplé vody se cena lůžka zvyšuje o další Kčs 3,—.

(9) Za použití samostatné koupelny, která není přičleněna k pronajatému pokoji, smí být požadována nejvýše tato úplata:

1. v ubytovacích podnicích cenové skupiny A a B Kčs 25,—,
2. v ubytovacích podnicích cenové skupiny C a D Kčs 20,—.

V úplatě je zahrnuta též náhrada za použití osušky.

(10) Za vyčištění jednoho páru obuvi smí být v ubytovacích podnicích všech cenových skupin požadována úplata Kčs 5,—. V úplatě je zahrnuta náhrada za čisticí potřeby.

(11) Všechny ceny a úplaty podle této vyhlášky se rozumějí včetně daně z výkonů.

(12) Vedoucí ubytovacích podniků jsou povinni určit ceny jednotlivých pokojů a ceny lůžek ve společné noclehárně podle této vyhlášky. Na základě schválených cen jsou vedoucí ubytovacích podniků povinni sestavit ceník všech pokojů v ubytovacím podniku a vyvěsit jej na místě snadno přístupném všem ubytovaným osobám. Kromě toho jsou povinni cenu každého pokoje vyvěsit v pokoji.

(13) Osoba, která se v ubytovacím podniku ubytuje před 6 hodinou ranní, je povinna zaplatit cenu pokoje (lůžka v noclehárně) za předcházející noc. Neuvolní-li ubytovaná osoba pronajatý pokoj (lůžko v noclehárně)

nejpozději do 17.00 hodin, vyúčtuje jí ubytovací podnik též cenu ubytování za následující noc.

§ 2.

Ubytovací podniky se zařazují do čtyř tříd A, B, C a D podle těchto znaků:

Třída A:

1. Budova má architektonicky vzhledné průčelí, prostorný vchod, vstupní síň a čitelné označení hotelu i v noci.
2. Ve všech místnostech určených pro hosty je zavedeno ústřední topení a elektrické osvětlení.
3. Do hostinských pokojů je zavedena teplá a studená voda. V toiletních prostorách veřejně přístupných jsou umyvadla alespoň s tekoucí studenou vodou.
4. Do hostinských pokojů a koupelen je zavedena nehlučná signalisace ústící do služební místnosti.
5. V hostinských pokojích jsou podlahy z tvrdých dřev nebo bezespáré.
6. Hostinské pokoje s příslušenstvím jsou v přízemí i v patrech vedle sebe nebo proti sobě v nerušených řadách a jsou určeny výhradně k přechodnému ubytování. Nejméně jedna polovina celkového počtu pokojů musí odpovídat standardu určenému pro třídu A.
7. Chodby a schodiště jsou dobře osvětlené a jsou pokryty běhouny.
8. V ubytovacím podniku je služba pro přijímání hostů a vrátnice s nepřetržitým provozem.
9. Ubytovací podnik má alespoň jednu místnost společenskou a místnost k podávání snídaní.
10. Ubytovací podnik má příruční lékárnu pro první pomoc.
11. Ubytovací podnik má možnost vytvořit z hostinských pokojů uzavřený souhrn obytných místností (appartement), při čemž appartement se skládá nejméně z obývacího pokoje a ložnice s koupelnou.
12. Nejméně jedna čtvrtina hostinských pokojů je spojena s vlastní koupelnou; mimo to je v každém poschodí jedna samostatná koupelna.
13. Alespoň jedna třetina hostinských pokojů je zapojena na telefonní síť domácí i státní.
14. Hostinské pokoje jsou odděleny od společné chodby předsíňkou nebo dvojitými dveřmi.

Třída B:

1. Ubytovací podnik vyhovuje znakům třídy A č. 1 (bez vstupní síně) až 8 a 10
2. Budova má místnost pro denní pobyt hostů a uzavřenou hovornu (kabinu) se zapojením na státní telefonní síť
3. Nejméně jedna polovina hostinských pokojů musí odpovídat standardu určenému pro třídu B
4. V každém poschodí je jedna společná koupelna.

Třída C:

1. Ubytovací podnik má nejméně jednu samostatnou koupelnu a toilety se splachovacím zařízením
2. Podlahy, jsou-li z měkkých dřev, jsou lakované.
3. Ubytovací podnik má příruční lékárnu pro první pomoc.
4. Nejméně jedna polovina hostinských pokojů musí odpovídat standardu určenému pro třídu C.

Třída D (Ubytovací hostinec):

V této skupině jsou všechna ostatní ubytovací zařízení s oprávněním k přechodnému ubytování. Tato ubytovací zařízení mají příruční lékárnu pro první pomoc.

§ 3.

(1) V každém ubytovacím podniku se stanoví, které hostinské pokoje jsou pokoji standardního typu. Pro posouzení, zda jde o hostinský pokoj standardního typu, jsou v jednotlivých třídách ubytovacích podniků rozhodné tyto znaky:

Třída A.

Jednotné novodobé nebo stylové zařízení v dobře udržovaném stavu. V pokojích jsou koberce, čalouněné křeslo nebo pohovka. Celková podlahová výměra jednolůžkového pokoje musí mít nejméně 12 m² a dvoulůžkového pokoje 14 m². Osoby ubytované ve vyšším než II. poschodí musí mít možnost dopravy výtahem.

Třída B.

Vkusně sestavený a dobře udržovaný inventář (jednotné zařízení), záclony, podstavec na zavazadlo, stropní osvětlovací těleso, osvětlení nad nočním stolkem a nástěnným zrcadlem, v postelích musí být matrace položené na pružnou drátěnku. Celková podlahová výměra jednolůžkového pokoje musí být nejméně 10 m² a dvoulůžkového 14 m². V ubytovacím podniku je zavedeno ústřední topení a rozvod teplé a studené vody s připojením na domovní kanalisaci. Osoby ubytované ve vyšším než III. poschodí musí mít možnost dopravy výtahem.

Třída C.

Vhodné lůžko s předložkou nebo kobercem, noční stolek nebo polička, skříň na šaty s dostatečným počtem ramínek, koš na odpadky, stůl nebo stolek, židle v počtu odpovídajícímu počtu lůžek, umyvadlo nebo umývací stůl s dostatečně velkou mycí soupravou, ručník, karafa s pitnou vodou a se dvěma sklenkami na každou osobu, zrcadlo v dostatečné velikosti, řádné osvětlovací těleso, okna vedoucí do volného prostoru, v každém okně roleta a záclonka, samostatný vchod; v hostinských pokojích, které se pronajímají i mimo letní měsíce, musí být postaráno o možnost řádného otopu.

Třída D.

Pokoj je vybaven nejnutnějším zařízením a vhodným lůžkem. Vyžaduje se nepotrhané ložní prádlo a náležitá čistota.

(2) Požadavky kladené na standardní typy hostinských pokojů sloužících k přechodnému ubytování v ubytovacích podnicích zařazených do vyšších tříd, zahrnují rovněž náležitosti stanovené pro pokoje v ubytovacích podnicích nižších tříd; z požadavků upravených rozdílně pro jednotlivé třídy platí pro vyšší třídy vždy požadavky přísnější.

(3) Místnosti sloužící společnému ubytování (noclehárny) v kterékoliv třídě jsou standardními, mají-li tyto znaky:

Náležitá čistota, větraná místnost, nejvýše 15 vhodných lůžek v jedné místnosti, dostatečný počet přikrývek a věšáků podle počtu lůžek, možnost umývání, zrcadlo, osvětlovací těleso, koš na odpadky a v zimních měsících možnost řádného otopu.

§ 4.

(1) Zařazení ubytovacích podniků do tříd a určení hostinských pokojů nestandardního typu provedou nadřízené složky těchto podniků.

(2) Nadřízené složky ubytovacích podniků předloží do 25. května 1953 zařazení jednotlivých podniků do tříd k přezkoumání

a) krajskému národnímu výboru, pokud jde o ubytovací podniky tříd A a B,

b) okresnímu národnímu výboru, pokud jde o ubytovací podniky tříd C a D;

zároveň uvedou u jednotlivých ubytovacích podniků počet standardních a nestandardních pokojů a jejich čísla.

(3) Ubytovací podniky účtují ceny pokojů podle vlastního zařazení, pokud příslušný národní výbor po přezkoumání nerozhodne jinak.

§ 5.

Po přezkoumání zařazení ubytovacích podniků národním výborem musí být všechny vnější vchody těchto podniků označeny štítkem značícím stanovenou třídu.

§ 6.

Tato úprava se nevztahuje na hotely Alcron a Esplanade v Praze, na Horský hotel na Černé hoře, na hotel Golf v Mariánských Láznich a na hotel Alexandria v Luhačovicích.

§ 7.

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem 18. května 1953.

Ministr:

Krajčír v. r.

———

138.

VYHLÁŠKA

úřadu pro normalisaci

ze dne 19. dubna 1953,

kterou se vyhlašují technické podmínky pro výrobky hutního průmyslu a rudných dolů, těžkého strojírenství všeobecného strojírenství, chemického průmyslu, lehkého průmyslu, stavebního průmyslu, ministerstva lesů a dřevařského průmyslu.

Úřad pro normalisaci vyhlašuje podle § 11 vládního nařízení č. 45/1951 Sb., o technické normalisaci:

§ 1.

Dokud nebudou vydány technické normy, stanoví se tyto technické podmínky:

Pro úsek hutního průmyslu a rudných dolů (pokračování k vyhlášce č. 304/1952 Ú. l.).

		s účinností od
TP 2-104-53	Slinutý karbid Poldi DIADUR H2	23. 2 1953

Pro úsek těžkého strojírenství (pokračování k vyhlášce č. 343/1952 Ú. l.).

		s účinností od
TP 3-413-52	Vozové kalicí a popouštěcí pece	19. 9 1952
TP 3-414-52	Vozové žíhací pece	19. 9 1952
TP 3-546-52	Textilní háčkové jehly	15. 9 1952
TP 3-556-52	Stříhací kleště na svorníky	11. 9 1952
TP 3-559-52	Kleště děrovací revolverové (na kůži)	11. 9. 1952
TP 3-904-52	Valníkové kování. Nadstavby zadních čel	11. 9 1952
TP 3-952-53	Plynárenská a komorová peciště	15. 1. 1953
TP 3-1288-52	Potrubí kyselinovzdorně smaltované	25. 2 1953
TP 3-1289-52	Ventily kyselinovzdorné přímé, nárožní a výpustné	25. 2. 1953

Pro úsek všeobecného strojírenství (pokračování k vyhlášce č. 282/1952 Ú. l.).

		s účinností od
TP 4-26-52	Základní měrky	23. 10. 1952
TP 4-69-52	Třmenové mikrometry	30. 10. 1952
TP 4-137-52	Přijímače Tesla	21. 10. 1952

Pro úsek chemického průmyslu (pokračování k vyhlášce č. 304/1952 Ú. l.).

		s účinností od
TP 5-285-52	Polyvinylchlorid	1. 1. 1953
TP 5-298-53	Chromolanová barviva	18. 2 1953
TP 5-301-53	Nigrosin WL prášek ve vodě rozpustný	18. 2. 1953
TP 5-302-53	Nigrobin base BB v tuku nerozpustná	18. 2. 1953
TP 5-303-53	Brilantní černě v lihu rozpustná	18. 2. 1953
TP 5-304-53	Ostanthrenové modře	17. 2. 1953
TP 5-305-53	Zásaditá barviva azová	18. 2. 1953
TP 5-306-53	Versalová barviva	18. 2. 1953
TP 5-307-53	Ultrazoly	18. 2. 1953
TP 5-308-53	Vývojky pro ultrazoly	18. 2. 1953
TP 5-309-53	Koranilová barviva	18. 2. 1953
TP 5-310-53	Benzofury	18. 2. 1953

Pro úsek lehkého průmyslu (pokračování k vyhlášce č. 348/1952 Ú. l.).

		s účinností od
TP 6-290-52	Skelné vlákno nekonečné (rayon)	22. 9. 1952
TP 6-291-52	Skelná příze angora	22. 9. 1952
TP 6-791-52	Calitové cívky a cívková tělíska	2. 9. 1952
TP 6-792-52	Podpěrné a průchodkové isolátory	2. 9. 1952
TP 6-891-52	Obalové sklo konservové	1. 12. 1952

Pro úsek stavebního průmyslu (pokračování k vyhlášce č. 281/1952 Ú. l.).

TP 7-58-53	Ohřívače s plovoucí hlavou	15. 1. 1953

Pro úsek lesů a dřevařského průmyslu (pokračování k vyhlášce č. 281/1952 Ú. l.).

		s účinností od
TP 8-15-53	Bednové přířezy na balení margarinu	15. 1. 1953
TP 8-16-53	Bednové přířezy na balení sádla	15. 1. 1953

		s účinností od
TP 8-17-53	Bednové přířezy na balení másla	15. 1. 1953
TP 8-18-53	Bednové soubory na balení Ementálského sýru	15. 1. 1953
TP 8-19-53	Bednové soubory na balení sýru Romadur	15. 1. 1953
TP 8-20-53	Bednove soubory na balení sýru Holandská cihla	15. 1. 1953
TP 8-21-53	Bednove soubory na balení taveného sýru 100 gr	15. 1. 1953
TP 8-22-53	Bednové soubory na balení taveného sýru 60 gr	15. 1. 1953
TP 8-23-53	Bednové soubory na balení blokového sýru	15. 1. 1953
TP 8-24-53	Bednové přířezy na balení sýru Roquefort	15. 1. 1953
TP 8-25-53	Bednové přířezy na balení sýru Gouda	15. 1. 1953
TP 8-26-53	Bednové přířezy na balení sýru Moravský bochník	15. 1. 1953
TP 8-27-53	Bednové přířezy na balení vajec	15. 1. 1953
TP 8-28-53	Bednové přířezy na balení marmelády	15. 1. 1953
TP 8-29-53	Bednové soubory na balení kompotů	15. 1. 1953
TP 8-30-53	Bednové soubory na balení konserv	15. 1. 1953
TP 8-31-53	Bednové přířezy na balení uzenáčů	15. 1. 1953
TP 8-32-53	Bednové přířezy na balení droždí 4 kg	15. 1. 1953
TP 8-33-53	Bednové přířezy široké na balení droždí 5 kg	15. 1. 1953
TP 8-34-53	Bednové přířezy na balení droždí 8 kg	15. 1. 1953
TP 8-35-53	Bednové přířezy široké na balení droždí 10 kg	15. 1. 1953
TP 8-36-53	Bednové přířezy na balení droždí 12 kg	15. 1. 1953
TP 8-37-53	Bednové přířezy úzké na balení droždí 5 kg	15. 1. 1953
TP 8-38-53	Bednové přířezy úzké na balení droždí 10 kg	15. 1. 1953
TP 8-39-53	Bednové soubory na balení cukrovinek druh 4a	15. 1. 1953
TP 8-40-53	Bednové soubory na balení cukrovinek druh 4	15. 1. 1953
TP 8-41-53	Bednové soubory na balení cukrovinek druh 10	15. 1. 1953
TP 8-42-53	Bednové soubory na balení cukrovinek druh 16	15. 1. 1953
TP 8-43-53	Bednové soubory na balení cukrovinek druh 19	15. 1. 1953
TP 8-44-53	Bednové soubory na balení lahví na okurky druh 1 litr	15. 1. 1953
TP 8-45-53	Bednové soubory na balení lahví na okurky druh 5 litrů	15. 1. 1953
TP 8-46-53	Bednové soubory na balení trvanlivého pečiva, druh 1	15. 1. 1953
TP 8-47-53	Bednové soubory na balení trvanlivého pečiva, druh 4	15. 1. 1953
TP 8-48-53	Bednové soubory na balení moučných výrobků, druh N	15. 1. 1953
TP 8-49-53	Bednové soubory na balení moučných výrobků, druh P	15. 1. 1953
TP 8-50-53	Bednové soubory na balení moučných výrobků, druh 4	15. 1. 1953
TP 8-51-53	Bednové soubory na balení škrobu	15. 1. 1953
TP 8-52-53	Pivní bedny na 1/2litrové láhve, druh 20 lahví	15. 1. 1953
TP 8-53-52	Pivní bedny na 1/2litrové láhve, druh 25 lahví (nízké)	15. 1. 1953
TP 8-54-53	Pivní bedny na 1/2litrové láhve, druh 25 lahví (vysoké)	15. 1. 1953
TP 8-55-53	Klícky na přepravu vínových lahví, druh 20 lahví	15. 1. 1953
TP 8-56-53	Basy na přepravu lihovin	15. 1. 1953
TP 8-57-53	Dopravní skříně na masové výrobky	15. 1. 1953
TP 8-58-53	Klícky na zeleninu a ovoce	15. 1. 1953
TP 8-59-53	Poloklícky na zeleninu a ovoce	15. 1. 1953
TP 8-60-53	Bednové soubory na balení pracího mýdla	15. 1. 1953
TP 8-61-53	Bednové soubory na balení svíček, druh 1	15. 1. 1953
TP 8-62-52	Bednové soubory na balení svíček, druh 2	15. 1. 1953
TP 8-63-53	Bednové soubory na balení výrobků z umělého hedvábí	15. 1. 1953
TP 8-64-53	Bednové soubory na balení příze	15. 1. 1953
TP 8-65-53	Bednové soubory na balení nití	15. 1. 1953
TP 8-66-53	Bednové soubory pro těžké strojírenství, druh 1	15. 1. 1953
TP 8-67-53	Bednové soubory pro těžké strojírenství, druh 2	15. 1. 1953
TP 8-68-53	Bednové soubory pro těžké strojírenství, druh T 100	15. 1. 1953
TP 8-69-53	Bednové přířezy pro těžké strojírenství, druh Club 122	15. 1. 1953
TP 8-70-53	Bednové přířezy pro těžké strojírenství, druh Herkules 18/33	15. 1. 1953
TP 8-71-53	Bednové přířezy na balení výbušnin, druh 1	15. 1. 1953
TP 8-72-53	Bednové přířezy na balení výbušnin, druh 4	15. 1. 1953
TP 8-73-53	Bednové přířezy na balení výbušnin, druh 9	15. 1. 1953
TP 8-74-53	Bednové soubory na balení ferrosilícia	15. 1. 1953
TP 8-75-53	Bednové soubory na balení zápalek	15. 1. 1953
TP 8-215-53	Rodinný dvojdomek typu 209-E	15. 1. 1953
TP 8-216-53	Ubytovací barák KA-20-1101	15. 1. 1953
TP 8-217-53	Rodinný dvojdomek typu DVa-20/3	15. 1. 1953
TP 8-218-53	Rodinný dvojdomek typu DVb-50	15. 1. 1953

§ 2.

Technické podmínky uvedené v § 1 jsou závazné; vyhlášených podmínek je povinen dbát každý, jehož se týkají.

Za předsedu:

Ing. **Dostal** v. r.

ÚŘEDNÍ SDĚLENÍ

Z ministerstva energetiky.

Směrnice k zajištění plynulého zásobování elektřinou, parou a topnou vodou v letním období 1953.

Ministerstvo energetiky vydalo výnosem ze dne 25. dubna 1953, č. j. 711/2/46/Ry/JS, oblastním správám elektráren - trustům a národním energetickým rozvodným podnikům tyto směrnice k zajištění plynulého zásobování elektřinou, parou a topnou vodou v letním období 1953:

„Ministerstvo energetiky stanoví na základě vládního usnesení ze dne 25. března 1953 v dohodě s ministerstvy dopravy, železnic, vnitra, jednotnou odborovou organisací, jakož i v dohodě s ostatními ústředními úřady podle vyhlášky č. 119/1952 Ú. l., kterou se vydávají směrnice pro používání elektrické energie, ve znění vyhlášky č. 269/1952 Ú. l., a podle vyhlášky č. 342/1951 Ú. l., I, kterou se v hospodářském podnikání upravuje pracovní doba k zabezpečení plynulé dopravy pracujících do zaměstnání a zásobování elektřinou, plynem a topnou parou:

Oddíl I.

Závaznost směrnic.

(1) Tyto směrnice platí s výjimkami uvedenými v odstavcích 2. a 3. pro veškeré odběratele elektřiny bez ohledu na to, zda jde o odběratele elektřiny ze sítí ministerstva energetiky nebo o odběratele z vlastních zdrojů po případě jiných zdrojů.

(2) Pro elektrárenská a plynárenská provozní zařízení ministerstva energetiky platí ustanovení oddílu III., odst. 1. a oddílu IV., odst. 1., 7. a 8. Na ostatní elektrárenská a plynárenská zařízení ministerstva energetiky vztahují se tyto směrnice v plném rozsahu.

(3) Pro provozní zařízení kolejové, silniční, letecké a říční dopravy, pro provozní zařízení státní správy spojů, Československého rozhlasu, denního tisku (tisk novin), pro vojenské objekty a objekty jiných ozbrojených sborů, pro stálé požární sbory, zdravotnická zařízení a Československou tiskovou kancelář a veřejn vodárny s nedostačující akumulací vody platí ustanovení oddílu II., odst. 8., oddílu III., odst. 1. až 3., oddílu IV., odst. 1., 7. a 8. Všeobecně však nejsou tato zařízení a objekty vyjmuty ze závaznosti opatření podle oddílu II., odst. 6. a oddílu IV., odst. 6. Na zařízení těchto podniků a objektů, která nesouvisí bezprostředně s jejich provozem nebo služebním výkonem, vztahují se směrnice v plném rozsahu.

Oddíl II.

Regulační opatření u výrobních velkoodběratelů a větších výrobních maloodběratelů.

Výrobní velkoodběratelé, dále výrobní maloodběratelé po případě opravářské podniky a dílny s příkonem nad kW a zároveň s měsíčním odběrem nad 1000 kWh v převážné většině roku (dále jen „závody"), jakož i takto vymezené závody s vlastními zdroji, jsou povinny řídit se těmito směrnicemi:

(1) Závody s jednosměnovým provozem smějí odebírat elektřinu jen ve střídavě se opakujících třítýdenních obdobích, a to

v prvním týdnu nejdříve od 5.00 nejdéle do 18.00 hod.,

v druhem týdnu nejdříve od 13.00 nejdéle do 4.00 hod.,

ve třetím týdnu nejdříve od 21.00 nejdéle do 8.00 hod

Přitom smějí v prvním a druhém týdnu odebírat nejvýše po jedné třetině celkového třítýdenního odběru kWh. Výjimku činí jednosměnové obilní mlýny, které smějí odebírat elektřinu jen v době od 14.00 do 18.00 hod. a od 21.00 do 6.00 hod., a pekárny bílého pečiva, které smějí odebírat elektřinu jen v době od 21.00 do 9.00 hod

(2) Závody s dvousměnovým provozem smějí odebírat elektřinu jen ve střídavě se opakujících třítýdenních obdobích, a to

v prvním týdnu nejdříve od 5.00 nejdéle do 24.00 hod.,

v druhém týdnu nejdříve od 13.00 nejdéle do 8.00 hod.,

ve třetím týdnu nejdříve od 2.00 nejdéle do 16.00 hod.

Přitom smějí odebírat v dopolední nebo odpolední směně nejvýše polovinu celkového odběru kWh odebraného za 24 hodiny. Výjimku činí dvousměnové obilní mlýny, které musí s jednou směnou pracovat trvale v době od 21.00 do 6.00 hod. a v druhé směně musí přerušovat odběr v době špiček.

(3) Závody s třísměnovým provozem jsou povinny stanovit střídání směn s ohledem na dopravu v době mezi 5.00—8.00 hod., 13.00—16.00 hod. a 21.00—24.00 hod. Přitom smějí odebírat v dopolední a odpolední směně vždy nejvýše po jedné třetině celkového odběru kWh odebraného za 24 hodiny. Závody s nadpoloviční většinou mužů v provozu jsou povinny tento ne vyšší dovolený odběr v denních směnách snížit, a to přiměřeně k počtu mužů, vyžádá-li si toho energetická situace, při čemž do poměru odběru v denních a nočních směnách se nezapočítává odběr nočních spotřebičů podle oddílu IV., odst. 8. těchto směrnic. Čistírny třísměnových obilních mlýnů musí v době večerní špičky přerušovat odběr elektřiny na dobu jedné hodiny. Pokud se týče samotného provozu třísměnových obilních mlýnů, bude přerušován odběr elektřiny v době večerní špičky podle zvláštních pokynů energetického dispečera.

(4) Odběr elektřiny ve střídavě se opakujících třítýdenních obdobích ve smyslu ustanovení odstavců 1. až 3. netýká se hlavního provozu mlékáren (vlastní zpracování mléka).

(5) Závody, jež mají vlastní zdroje s výjimkou spalovacích motorů, jsou povinny upravit pracovní dobu tak, aby těchto zdrojů bylo co nejlépe využito s hlediska celostátního hospodaření energií, při čemž pracovní doba musí být v souladu s dopravou.

(6) Závody, jež odebírají elektřinu ze sítí ministerstva energetiky, jsou povinny sjednat s příslušným energetickým rozvodným podnikem závazné odběrové diagramy v průběhu 24 hodin tak, aby vyhovovaly současné energetické situaci. Odběrové diagramy se sjednávají na potřebnou vyhovující dobu. Jestliže nastane v energetické situaci závažná změna, je příslušný energetický rozvodný podnik oprávněn upravit sjednané odběrové diagramy v dohodě s příslušným

závodem. Jestliže je závodu zvýšen nebo snížen příděl elektřiny po případě změněn výrobní úkol tak, že sjednaný odběrový diagram již nevyhovuje, je závod povinen oznámit neprodleně tuto skutečnost příslušnému energetickému rozvodnému podniku. Příslušný energetický rozvodný podnik je povinen sjednat se závodem do šesti dnů po oznámení nové odběrové diagramy.

(7) Závody, jež dodávají přebytky elektřiny z vlastních zdrojů do sítí ministerstva energetiky, jsou povinny provést všechna opatření k hospodárnému a účelnému odběru elektřiny z vlastních zdrojů pro účelovou výrobu tak, aby výkon dodávaný do sítí ministerstva energetiky byl podle potřeby energetiky co největší. Dále jsou povinny sjednat s příslušným energetickým rozvodným podnikem závazné diagramy průběhu dodávky elektřiny do sítí ministerstva energetiky.

(8) Závody jsou povinny odečítat denně hlavní elektroměry jak pro odběr tak i pro případnou dodávku do sítí ministerstva energetiky, a to na začátku a na konci každé směny a vést o odečtech písemné záznamy, jež musí na požádání předložit orgánům Státní energetické inspekce a příslušného energetického rozvodného podniku. Závody s vlastními zdroji jsou kromě toho povinny vést směnové záznamy o celkové vlastní výrobě elektřiny a rovněž tyto na požádání předložit orgánům Státní energetické inspekce a příslušného energetického rozvodného podniku.

(9) Příslušný energetický rozvodný podnik může po projednání s krajskou odborovou radou a krajským národním výborem a po slyšení příslušného podniku omezit některým závodům dočasně dodávku elektřiny v určitých hodinách nebo dnech v týdnu nebo v určité roční době (t. zv. uzavírací dny, viz § 8 vyhlášky č. 119/1952 Ú. l., ve znění vyhlášky č. 269/1952 Ú. l.), vyžádá-li si toho mimořádně kritická situace v zásobování elektřinou. Pracovní doba tímto opatřením zameškaná nesmí se nahradit v jiné době bez předchozí dohody s příslušným energetickým rozvodným podnikem. V případech změny energetické situace může ministerstvo energetiky v dohodě s příslušným ministerstvem v rámci čtvrtletních spotřebních fondů vládou schválené bilance upravit příděly elektřiny velkoodběratelům buď celostátně nebo pro jednotlivé kraje tak, aby elektrárny byly úplně využity po případě, aby nedocházelo k neplánovitému vypínání dodávky elektřiny.

Oddíl III.

Regulační opatření u nevýrobních velkoodběratelů, menších výrobních maloodběratelů a všech ostatních maloodběratelů včetně domácností.

(1) Nevýrobní velkoodběratelé (na př. velké školy, banky, úřady, zdravotní ústavy, nemocnice, divadla, kina, pohostinské a zábavní podniky, obchodní domy, závodní kuchyně a pod., jež odebírají elektřinu podle sazeb ve velkém), dále výrobní maloodběratelé po případě opravářské podniky a dílny včetně zemědělských závodů, jejichž příkon v kW nebo měsíční odběr v kWh je menší, než jak uvedeno v oddílu II., a dále všichni nevýrobní maloodběratelé (na př. drobné prodejny, kanceláře, menší školy, divadla, kina, pohostinské a zábavní podniky a pod., jež odebírají elektřinu podle sazeb v drobném) včetně domácností, musí ve špičkových dobách omezit odběr elektřiny na nejmenší nutnou míru. Zejména nesmějí ve špičkových dobách užívat elektřiny k pracím, jež lze odložit na dobu mimošpičkovou zejména odpolední a musí dbát i v letním období co největší hospodárnosti v užívání elektřiny k jakýmkoliv účelům.

(2) Jestliže někteří odběratelé uvedení v odstavci 1. mají vlastní zdroje schopné dodávky elektřiny do sítí ministerstva energetiky, jsou povinni umožnit příslušnému energetickému rozvodnému podniku jejich využití též pro veřejné zásobování, a to podle potřeby energetické situace.

(3) Odebírat elektřinu pro osvětlování výkladů a pro světelné reklamy se zakazuje. Odběr elektřiny pro krátkodobé slavnostní osvětlování budov a pro krátkodobé osvětlování pro výzdobu při oslavách celostátního významu může v přiměřeně účelném rozsahu povolit krajský národní výbor v dohodě s příslušnou oblastní správou elektráren - trust, národním podnikem.

Oddíl IV.

Společná ustanovení o regulačních opatřeních v odběru elektřiny podle oddílu II. a III.

Pro odběratele uvedené v oddílu II. a III. těchto směrnic platí tato další opatření:

(1) Pro výrobní i nevýrobní velkoodběratele platí měsíční příděly elektřiny v kWh, které obdrží od svého nadřízeného orgánu.

(2) Výrobní i nevýrobní maloodběratelé uvedení v oddílu II. a III. těchto směrnic (kromě domácností) nesmějí v letním období 1953 překročit příděly elektřiny, které jim byly stanoveny příslušným energetickým rozvodným podnikem podle výnosu býv. ministerstva paliv a energetiky ze dne 17. října 1952 č. j. 7116-30/1 a výnosu ze dne 16. srpna 1952 č. j. 7116-29/1. Veškeré kWh odebrané nad příděl vyúčtuje příslušný energetický rozvodný podnik částkou Kčs 10,— za každou kWh. U nových odběratelů a při změně výrobního úkolu, jež má vliv na odběr elektřiny, upraví výši přídělu příslušný energetický rozvodný podnik.

(3) Pro domácnosti včetně závodních bytů a bytů v závodních nebo jiných sídlištích platí, pokud příslušný energetický rozvodný podnik již ve smyslu výnosu býv. ministerstva paliv a energetiky ze dne 17. října 1952 č. j. 7116-30/1 nestanovil příděl přiměřeně jejich odběrovým poměrům, tyto nejvyšší příděly elektřiny v normální ceně podle dosavadní sazby v dvouměsíčním účtovacím období:

u sazby pro malá zařízení světelná (MS) 60 kWh

u ostatních sazeb užívaných pro domácnosti . . . . . 500 kWh.

Příslušný energetický rozvodný podnik je oprávněn v jednotlivých případech snížit tento nejvyšší příděl přiměřeně odběrovým poměrům u odběratele. Veškeré kWh odebrané nad příděl vyúčtuje energetický podnik částkou Kčs 10,— za kWh.

(4) Je-li noční spotřeba maloodběratelů uvedených v odstavcích 2. a 3. měřena zvlášť (dvousazbové měření), nezahrnuje se noční odběr v době od 22.00 do 6.00 hodin do přídělu elektřiny.

(5) Zemědělci odebírající elektřinu podle rolnické sazby (R nebo RD) také pro svou domácnost mohou si zvolit příděl elektřiny podle odstavce 2. nebo podle odstavce 3.

(6) Elektrárenský dispečer je oprávněn k udržení předepsaného kmitočtu a napětí v síti a k udržení rovnováhy mezi výrobou a odběrem elektřiny dávat k omezování odběru elektřiny příkazy, jež jsou pro

závody závazné, po případě vypnout určité síťové úseky podle předem připraveného vypínacího plánu. Vypínací plán uveřejní včas energetický rozvodný podnik způsobem v místě obvyklým. V případech havarií je elektrárenský dispečer oprávněn vypínat síťové úseky i mimo vypínací plán.

(7) Elektrické vytápění přímotopnými elektrickými kamny a jinými přímotopnými výhřevnými tělesy se všeobecně zakazuje v době denní i noční.

(8) Elektrické pece, chladící zařízení a vodárny s možnou akumulací vody včetně závodních vodáren smějí být zásadně zapínány jen v době noční od 22.00 do 6.00 hodin. Pokud tato doba nestačí, musí být pro zbývající odběr určena taková denní doba, jež vyhovuje energetické situaci v příslušném kraji, a není-li tím narušen technologicky vázaný postup ve výrobě nebo ohroženo plynulé zásobování vodou. Akumulační elektrická kamna, boilery nad 50 litrů obsahu a paráky je dovoleno zapínat výhradně v době noční od 22.00 do 6.00 hodin.

(9) Připojování elektrických spotřebičů upravuje se takto:

a) u všech odběratelů se zakazuje až do odvolání nové připojování akumulačních a přímotopných elektrických kamen jakož i jiných výhřevných elektrických těles. Připojování elektrických praček a domácích vodárniček jakož i nutných světelných spotřebičů se dovoluje všeobecně mimo rámec přidělování elektrického výkonu,

b) připojování ostatních větších spotřebičů jako elektrických sporáků, dvouvařičů, pečících trub, bojlerů, paráků, elektromotorů a pod. se u maloodběratelů povoluje v rámci přidělování elektrického výkonu pro jednotlivé kraje s přihlédnutím k účelnosti a prospěšnosti v zájmu obecném, po případě i v naléhavě vážném zájmu soukromém (vážné zdravotní a sociální důvody a pod.);

c) přípojky, přívody a nové instalace je možno provádět podle příslušných směrnic energetického rozvodného podniku v rozsahu plánovaného pozdějšího připojení po případě úplné elektrisace;

d) je přípustné, aby si odběratelé přenesli při přestěhování své dosavadní přihlášené spotřebiče do místa nového bydliště;

e) připojování nových transformátorových výkonů u velkoodběratelů se provádí podle pokynů ministerstva energetiky v dohodě se státním úřadem plánovacím.

(10) Po dobu platnosti těchto směrnic se nepřiznávají nové bytové sazby ani změny sazby pro malá zařízení světelná (MS) na sazbu bytovou jednoduchou (B) nebo dvojitou (BD).

V odůvodněných případech může novou bytovou sazbu nebo změnu sazby výjimečně povolit příslušná oblastní správa elektráren - trust, národní podnik, podle odstavce 7. oddílu VI. těchto směrnic. Povolení výjimky není třeba v těchto případech:

a) při přestěhování odběratele, pokud již bytovou sazbu používal v předešlém bytě a tuto skutečnost prokáže;

b) při nastěhování se do plně elektrisovaného bytu, v němž odběratel nemá jiné možnosti vaření nebo ohřívání vody, i když v předešlém bytě nepoužíval bytové sazby;

c) při přechodu z t. zv. rolnické nebo živnostenské sazby na sazbu bytovou (na př. při utvoření JZD vyššího typu a pod.).

(11) Zemědělské podniky smějí v době výmlatů odebírat elektřinu pro výmlat a ostatní zemědělské účely jen v množství a v době stanovené výmlatovým plánem. Bližší pokyny vydala příslušná ministerstva v dohodě s ministerstvem energetiky ve sbírce oběžníků pro KNV (číslo 11, poř. č. 145).

(12) Pro zajištění přednostní dodávky elektřiny k splnění zemědělského výrobního plánu v období žní a výmlatů jsou všichni výrobní a nevýrobní odběratelé povinni provést co nejpřísnější úsporná opatření v odběru elektřiny a snížit příkon kW na nejmenší nutnou míru.

Oddíl V.

Regulační opatření v odběru páry a topné vody.

(1) Všichni odběratelé páry a topné vody musí co nejvíce zhospodárnit odběr páry a topné vody a snížit jej na nejmenší nutnou míru.

(2) Velkoodběratelé páry a topné vody jsou povinni kromě opatření podle odstavce 1. sjednat s příslušným energetickým rozvodným podnikem závazné odběrové diagramy v průběhu 24 hodin tak, aby vyhovovaly současně energetické situaci. Energetický rozvodný podnik je oprávněn rozšířit podle potřeby povinnost sjednání odběrového diagramu i na jednotlivé maloodběratele páry a topné vody podle stejných zásad. Energetické rozvodné podniky se při tom zaměří hlavně na snížení odběru v době elektrárenských špiček.

(3) Všichni odběratelé páry a topné vody jsou povinni po předchozím vyzvání příslušným energetickým rozvodným podnikem přerušit odběr páry a topné vody.

Oddíl VI.

Závěrečná ustanovení.

(1) Nejnutnější odběr elektřiny, páry a topné vody pro zajištění bezpečnosti nebo odstranění přechodného poruchového stavu nepodléhá omezení. Takový odběr musí však být ihned ohlášen příslušnému energetickému rozvodnému podniku.

(2) Špičkové doby energetického systému v letním období vyhlásí energetický rozvodný podnik způsobem v místě obvyklým.

(3) Oblastní správy elektráren - trusty, národní podnik, vydají podle potřeby podrobnější prováděcí pokyny k těmto směrnicím.

(4) Ježto úprava odběru elektřiny, páry a topné vody je úzce spjata s úpravou pracovní doby, je třeba:

a) aby krajské národní výbory v dohodě s příslušným energetickým rozvodným podnikem podle ustanovení vyhlášky č. 342/1951 Ú. l. I schvalovaly po případě upravovaly nebo nařizovaly přesuny pracovní doby ve shodě s předchozími opatřeními pro úpravu odběru elektřiny, páry a topné vody ve smyslu těchto směrnic;

b) aby krajské národní výbory stanovily v dohodě s příslušným energetickým rozvodným podnikem pro střídání týdnů u jednosměnových a dvousměnových závodů začáteční týden v souladu s vypínacím plánem a určily jednotlivým závodům odstupňovaně začátek pracovní doby v časových mezích uvedených v oddíle II., odst. 1. až 3. s přihlédnutím k dopravním poměrům;

c) aby energetické rozvodné podniky, ČSD, ČSAD a krajské odborové rady ustanovily za tím účelem

referenty, kteří sladí začátky pracovních směn v jednotlivých závodech s ohledem na potřebu energetiky a dopravní spoje. Jména referentů oznámí příslušnému krajskému národnímu výboru. Sporné případy předloží tito referenti k rozhodnutí příslušné krajské energetické komisi.

(5) Orgány Státní energetické inspekce provádějí podle vládního nařízení č. 47/1952 Sb., o státní energetické inspekci, a podle vyhlášky č. 330/1952 Ú. l. ve spolupráci s orgány příslušných energetických rozvodných podniků a lidové správy soustavné i namátkové kontroly za účelem dodržování těchto směrnic.

(6) Vedení podniků, závodů, úřadů, ústavů a jiných organisací jsou povinna projednat se závodními radami tyto směrnice a seznámit všechny zaměstnance s jejich obsahem a významem, a to do 14 dnů ode dne jejich uveřejnění v Úředním listu.

(7) Ve zcela výjimečných a prokazatelně odůvodněných případech může být povolena výjimka z ustanovení tohoto výnosu. Výjimky z ustanovení oddílu II., odst. 1. až 3. povoluje příslušný krajský národní výbor v dohodě s příslušnou oblastní správou elektráren-trust, národním podnikem, a krajskou odborovou radou. Krajský národní výbor zároveň upraví v dohodě s krajskou odborovou radou novou pracovní dobu tak, aby co nejlépe odpovídala současné energetické situaci. Výjimky z ostatních ustanovení těchto směrnic povoluje příslušná oblastní správa elektráren - trust, národní podnik. Orgány příslušné pro povolení výjimky přihlédnou vždy k vyjádření krajské energetické komise

(8) Výnos býv. ministerstva paliv a energetiky ze dne 16. srpna 1952 č. j. 7116-29/1 a výnos ze dne 17. října 1952 č. j. 7116-30/1, jimiž byly vydány podrobnější předpisy ke směrnicím k zajištění plynulého zásobování elektřinou, parou a topnou vodou v zimním období 1952/1953, se ruší.

(9) Tyto směrnice nabývají účinnosti dnem 18. května 1953 a platí do vydání směrnic pro zimní období 1953/1954.

Ministr:
Šrámek v. r."

———

Ze Státní banky československé.

Výzva Státní banky československé k předložení dokladů prokazujících vlastnictví hodnot získaných v Holandsku za okupace a postižených holandským zákonem markovým H 251/47.

Vzhledem k mezistátní dohodě o čs. zájmech postižených holandským zákonem markovým H 251/47 a s odvoláním na §§ 7 a 26 devisového zákona č. 92/1946 Sb. Státní banka československá vyzývá všechny osoby fysické a právnické se sídlem na území ČSR, jež samy nebo jako právní nástupci původních věřitelů mají v Holandsku majetkové hodnoty a práva získaná v době mezi 31. březnem 1941 a 7. květnem 1945, a které byly postiženy holandským zákonem markovým H 251/47, prohlašujícím taková nabytí majetkových hodnot a práv za neplatná, aby předložily všechny doklady, těchto hodnot a práv se týkající.

Učiní tak ti, kdož podali již příslušnou přihlášku podle výzvy uveřejněné v denním tisku v lednu 1949, i ti, kdo tak dosud neučinili. Oznámení i s doklady je zaslat nejpozději do jednoho měsíce po datu uveřejnění této výzvy doporučeným dopisem oddělení 2224 Státní banky československé, Praha II, Tř. politických vězňů č. 5.

Jde zejména o věcná práva všeho druhu, cenné papíry, práva licenční, poukazy záloh na zboží dosud nedodané, splátky na poskytnuté půjčky atd. (Pohledávky z titulu vývozu zboží do Holandska sem nespadají a došlo-li přesto k jejich blokování podle citovaného zákona, stalo se to omylem a nutno o uvolnění žádati u Nederlandse Beheersinstituutu v Haagu.) V hlášení je uvést:

1. částku, jméno a adresu dlužníka v Holandsku (u cenných papírů jmenovitou hodnotu, čísla kusů, přesné označení papírů, ústav, u něhož je má vlastník uloženy),
2. druh majetkové hodnoty či práva,
3. jak byly získány, s jakými podmínkami, výše, datum a způsob provedených úhrad,
4. event. dané jistoty.
5. zda mezitím došlo k částečnému vrácení, kdy, jak a kolik,
6. jméno a adresu původního tuzemského nabyvatele (i když má bydliště v bývalém pohraničí nebo na Slovensku),
7. v případě, že mezitím došlo k právní sukcesi v osobě nabyvatele, jméno a adresu nynějšího vlastníka s přesným udáním doby a druhu právní sukcese (u národních podniků uvést způsob začlenění hlášené majetkové hodnoty),
8. obdržel-li vlastník od některého holandského místa vyrozumění, výměr a pod. týkající se přihlašované hodnoty, je připojit jeho opisy.

Připojené doklady musí prokazovat shora uvedené skutečnosti a zejména také:

a) původní a dnešní vlastnický titul k dotyčné majetkové hodnotě nebo právu,

b) čs. statut vlastníka v době nabytí a vlastníka dnešního. U osob fysických čs. státní občanství a bydliště na nynějším území ČSR, u osob právnických sídlo na tomto území,

c) u záloh na zboží (fotokopiemi originálních dokladů), že plat byl skutečně proveden jako záloha na zboží řádně objednané ale nedodané (kontrakt, pro forma fakturu, korespondenci atd.).

Vydavatel: Ministerstvo vnitra v Praze. — **Vedoucí redakce:** Jaroslav Jarý. — **Tiskne:** Knihtisk, nár. pod., z. z. v Praze III, Karmelitská 6. — **Redakce:** Praha VII, tř. Obránců míru č. 85. Telefon č. 777-41, linka 124. — **Administrace:** Praha III, Tržiště č. 9. Telefon č. 667-41—48. — Předplatné na celý rok Kčs 300,-. na půl roku Kčs 150,-, na čtvrt roku Kčs 75,—, měsíčně Kčs 25,—. Předpláceti lze na dobu nejméně čtvrt roku, vždy jen od 1. každého měsíce. — Zrušení odběru se uznává jen ke konci každého měsíce, nejpozději 8 dní před stanoveným datem. — Frankované reklamace se uznávají jen dojdou-li do 8 dnů po vydání reklamovaného čísla. — Účet Státní banky čs. 108.011. — Novinová sazba povolena okrskovým poštovním úřadem Praha 022, č. 309.458-Tes 51. — Dohlédací poštovní úřad Praha 022.